

[Duetøft]

aftale, der nu er indgået, er gået den stik modsatte vej: Man har altså overført penge uden tjek.

Naturgassen ligger der, naturgasnettet ligger der, der skal være en fornuftig styring, og den skal nok bruges flere steder. Dermed er vi ovre i diskussionen om tvang/ikketvang eller tvang og tvang, eller hvordan den diskussion nu er. Men jeg vil gerne sige, at det, at vi vender os imod folketingsvang, ikke nødvendigvis betyder, at vi vender os imod, at kommunerne selv afgør, om der skal være tilslutningspligt. Det må de så sandelig selv om; det er da det, vi har det kommunale selvstyre til.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Behnke, der måske ikke kan høre mig lige i øjeblikket, men som så kan læse det i Folketingsstidende, at når vi ikke synes, det er ansvarsflygtigelse, er det, fordi der netop er meget stor forskel på, at Folketinget vedtager en tilslutningspligt, der så kan fungere over hele landet, og at man fra kommune til kommune vurderer, om det nu i vores samfund, i vores struktur, i vores område er rigtigt at gøre det eller ikke gøre det.

Derfor har vi ikke noget imod, at kommunerne gør det. Vi har ikke noget imod, at det bliver en del af det, der kan være med til at redde naturgassen hjem. Så skal kommunerne vel manes til forsigtighed ved nyinvesteringer, og det kan låneloftet jo så hjælpe til med, for sandheden er jo, at en del af naturgassens problem har været, at det var kommuner og ikke mindst borgerlige kommuner, der udfyldte en eller anden blankocheck og sagde: Værsgo, venner, gå I bare ud og lån, I har garantien! Og så tjekkede man ikke meget efter, hvad der faktisk foregik, og det er vi ikke så glade for.

Men for at den myte ikke skal brede sig, at CD og Fremskridtspartiet er enige på det energipolitiske område, vil jeg gerne her fastslå, at vi er grundlæggende uenige med Fremskridtspartiet, når man taler om en privatisering af naturgasselskaberne, og når man snakker om, at man nærmest skal grave hele Danmark op igen for at få rørene op. Det er vi fundamentalt uenige i, idet vi mener, at infrastruktur af denne type er en offentlig opgave, og vi mener også, at den kan løses. Jeg vil gerne være med til herfra at mane lidt til forsigtighed; nu skal vi heller ikke gøre naturgassens problemer mere katastrofale, end de er.

En gang imellem lyder det, som om det hele vil bryde sammen i løbet af ingen tid. Sandheden er, at det stadig væk er en ganske kort år-rækkes forlængelse af den planlagte tilbagebetalingstid, vi taler om. Og med det udgangspunkt må man sige, at det ikke er katastrofen, der står forude. Der skal nogle justeringer til, men en gang imellem har man lidt indtrykket af, at de alle sammen er på fallitens rand.

Formålet med energipolitikken – for så at gå over til det brede – er jo forsyningssikkerheden, hvilket jo både hænger sammen med noget politisk og med noget ressourcemæssigt, og det er en lav miljøbelastning, som vi også allerede i dag har hørt meget om, og det er der vel ikke mange der er uenige i. Jeg synes nu nok, at Plan Energi 2000 også dér bruger dommedagsprophetierne lidt for meget, men det er jo meget populært at gøre sådan noget, for det er, ligesom om man synes, at vi skal have noget nyt, nu da atomvåbenet er ved at være væk, og så udskifter man atomvåbnene med drivhuseffekten.

Jeg vil gerne i al stilfærdighed sige, at jeg synes, denne rapport tager meget firkantet på drivhuseffekten og påstår, at det er så og så slemt og så og så meget. Jeg har da for ganske nylig set en lang række forskere, der sagde: Tag det nu lidt roligt, lad os dog nu lige se, om det virkelig er så tilbunds gående ændringer, vi snakker om. Sandheden er jo også, at drivhuseffekten i alt fald ikke bliver imødegået alene af energisektoren; der er nok så mange andre ting, der spiller med ind i den, så det er ikke energisektoren, der skal redde situationen.

Men det er selvfølgelig et godt bræt at spille op imod, for når man har en katastrofe i den anden ende, kan man måske også få nogle ting til at glide ned, som ellers ikke ville kunne.

Dermed er vi ovre i diskussionen om det tredje punkt, der er i alt fald i CD's energipolitik, nemlig at vi gerne vil blive ved med at have en lav pris. Og det må jeg jo holde ude fra de to andre formål i energipolitikken, for jeg kunne jo høre, bl.a. på De Radikales ordfører, at man ikke syntes, det var nogen god idé at have lave energipriser. Det mener vi det er; det er med til at sætte dynamik i et samfund.

Den værste kritik, jeg kan rette mod den hidtil førte energipolitik og vel delvis også den plan, der foreligger nu, er, at den er uoverskuelig. Vi synes, at den prioriterer urealistiske energikilder alt for højt. Det er da meget smukt,